

Principperne om hvordan man opdager nye sandheder

Principper del 11:

Spørgsmål: Hvad må være forberedt, inden det større liv kan manifestere sig, og hvad kaldes en sådan manifestationsproces, som et liv gennemgår? Det er dette nøgleord, vi leder efter.

Svar: De to nøgleord er ”legeme” og ”inkarnation”. Det er indlysende for os, at vi mennesker har brug for, at der er en krop parat, når vi skal ned på jorden, og at vi tager bolig i den eller inkarnerer, men det er ikke lige så tydeligt for os, når vi tænker på de højere udviklede liv.

Overvej følgende spørgsmål:

Hvorfor er denne viden betydningsfuld, når vi tænker på at skabe et molekyle bestående af 24?

Hvad skaber vi, og hvad vil inkarnere i dette?

Kaster denne viden lys over, hvorfor Jesu apostle havde kræfter, som var meget forskellige fra de menneskelige?

Kan det nye liv, der manifesterer sig, være menneskeligt?

Hvordan vil Enhedsprincippet udspille sig i forhold til de molekylære medlemmer og det nye liv?

Spørgsmål: Hvad er vigtigt, når vi tænker på nøgleordet ”legeme”?

Svar: Det er et faktum, at ethvert liv, som manifesteres i formens verden, har brug for et legeme for at gøre dette. Vi har alle sammen tre legemer i formens verden:

Det fysiske legeme som også omfatter det æteriske legeme.

Det astrale eller følelsesmæssige legeme.

Det mentale legeme.

Hverken I eller jeg kunne komme ind i, udforske og Blive/udvikles i den fysiske virkelighed, før der var forberedt et manifestationslegeme til os.

Spørgsmål: Hvad er de højere udviklede liv, som står over mennesket?

Svar: Det er et molekylært liv, som lever på det mentale plan og afventer et fysisk legeme for at kunne manifestere sig.

Spørgsmål: Hvad er dets manifestationslegeme helt præcist?

Svar: Dets første legeme i menneskeheden vil være et molekyle bestående af 24 eller af 12 par med både mandlige og kvindelige enheder. Nøjagtigt ligesom det er et mål for jeres 7 større og 21

mindre centre at tune sig ind på det højere liv, som er jer, ligeledes vil det være målet for de molekylære medlemmer at tune ind på det større liv, når det kommer.

Denne store molekylære enhed er et individ, som er fuldstændigt anderledes end du og jeg – og fuldstændigt uafhængig af os. Vi har aldrig været Det og vil heller ikke udvikle os til Det, ligesom cellerne i kroppen aldrig har været dig og aldrig vil udvikle sig til at blive dig. I virkeligheden dør alle dine celler og erstattes af nye celler med jævne mellemrum.

På samme måde er du – som en del af det molekylære legemet for dette væsen – ikke væsenet, og du kan erstattes og blive en del af et andet væsens molekylære krop, mens det første væsen stadig er inkarneret.

Hvis du kan fjerne dig fra det oprindelige, molekylære legeme og blive en del af et andet legeme, burde det være tydeligt, at du ikke ER det første væsen.

Jeg prøver at påvise, at hvert enkelt individ er uafhængigt inden for sit eget område. Det har brug for kroppen som helhed for at leve, men ikke de individuelle dele. Individuelle dele kan flyttes fra et legeme til et andet, og legemet kan være upåvirket, når blot delene erstattes af andre dele.

Spørgsmål: Hvad må der gøres for at forberede et højere væsens manifestation?

Svar: Vi har allerede snakket om, at et sådant legeme vil bestå af 24 mænd/kvinder. Men det alene vil ikke skabe en levende krop. Hvis det ikke har en forbindelse til Lysets Broderskab, vil det være som en dødfødt baby. Kroppen er der, men den rummer ikke en sjæl. Forbindelsen til broderskabet svarer til navlestrengen hos en menneskelig baby. Uden en navlestreng, der giver livet blod, vil der ikke være en levende fødsel. Hvis vi skaber en krop, og Broderskabet giver den liv gennem navlestrengen, så vil det sidste trin ske.

Inkarnation: Et virkeligt væsen vil inkarnere, og hver af de 24 vil være dele i dets krop. Det var det, der skete pinsedag for 2000 år siden, da der viste sig flammer af ild over disciplenes hoveder. Et væsen inkarnerede, og disciplene var kroppens dele. Dette væsen ejede andre kvaliteter end de menneskelige, og fordi disciplene var en del af dets legeme, var de i stand til at bruge disse højere og unikke egenskaber hos det højere liv.

Spørgsmål: Når vi når punktet af relativ fuldkommenhed, vil vores udvikling så gå i stå, eller er en fortsat udvikling på en eller anden måde kædet sammen med et højere liv? Hvis det sidste er tilfældet, hvordan kan det så være en hjælp til at Blive eller til evigt fremskridt?

Lad mig først forklare, hvad jeg mener med et højere liv i denne sammenhæng. Jeg taler ikke om mestrene eller højtudviklede individuelle enheder, som har udviklet sig gennem menneskeriget. Teknisk set kunne disse udmærket kaldes højere liv, men lad os for forståelsens skyld kalde dem ”udviklede liv” i denne artikel.

Et højere liv, som det vi taler om her, er et liv (eller et molekyle eller en celle), som er sammensat af individuelle enheder, som har udviklet sig gennem menneskeriget.

DK (Djwhal Khul) for eksempel er en udviklet enhed, som er en del af et højere liv.

Vi kommer til at udleve enhver mulig drøm og ethvert eventyr, som kan findes i den menneskelige fantasi, når den molekylære orden udvides i hele universet. Og når vi har oplevet alle drømme, og der ikke findes flere udfordringer – set ud fra et menneskeligt synspunkt, så vil tiden ophøre med at eksistere, og princippet om identifikation vil komme i spil. Alle mennesker i universet vil til sidst identificere sig med de højere liv. Dette identifikationsprincip findes i dag på jorden i noget, der ligner en fostertilstand, nemlig i Guds rige, og det praktiseres af Mestrene, og vil snart blive praktiseret af nogle fra menneskeheden i det, vi kan kalde Det Molekylære Forhold.

Når et lavere liv har nået målet med sin skabelse, fortsætter det sin udvikling ved at identificere sig med et højere liv og lever sammen med andre mindre liv, som om de ER det højere liv. Deres personlige individualitet findes stadig, ligesom det er tilfældet med en celle i vores krop, men helheden bliver langt vigtigere end delen.

En ufuldkommen analogi kan være en fan, som ser sit yndlingsfodboldhold spille. Han identificerer sig så meget med spillerne, at han glæder sig ligeså meget som målmanden eller angriberen, når det lykkes dem at skabe en succes.

En, som er en del af et højere liv, nøjes ikke med at identificere sig med dette, men er deltager i dets liv.

De, som i den nærmeste fremtid, vil forsøge sig med det Molekylære Forhold, vil være nybegyndere i identifikationsprincippet, og det vil tage os mange millioner år at lære at bruge princippet perfekt. Men alligevel vil den smule, vi forstår, når vi tager dette næste store skridt, skabe store forandringer.

Nogle vil måske overveje, hvordan dyrenes liv spiller ind i dette.

Der findes tre grundlæggende afdelinger inden for dyrenes verden:

1. Mikroskopiske liv som er i stand til at bevæge sig
2. Insekterne
3. De liv vi normalt kalder dyr og fugle

Gennem en slags molekylært forhold forener de mindre liv i den første kategori sig for at skabe kategori to, og derefter forener de mindre liv i kategori to sig for at skabe de større liv i kategori tre. De individuelle liv i hver kategori udvikler sig gennem mange forskellige former inden for deres egen sfære, men for at bevæge sig ind i den højere intelligens' verden, skaber de en manifestationskrop (ved hjælp af molekylære principper), og den tiltrækker et højere liv.

Men der er dog stor forskel på anvendelsen af det Molekylære Forhold, når det gælder planter, dyr og mennesker. Når det gælder de mindre liv, kommer intelligensen gennem de større væsner, som styrer de lavere udviklede riger, men når det gælder mennesker, så sammenfletter vi vores intelligens med den større intelligens og bliver bevidste deltagere i evolutionens næste store spring.

De højere liv vil til slut inkarnere fysisk blandt menneskene. Det første af disse legemer vil sandsynligvis være sammensat af 24 mennesker. Er disse 24 mennesker fysiske? Selvfølgelig. Er dette nye væsen også fysisk? Ja. Det er ikke kun legemet hos en af de 24, der vil udgøre dets legeme, men alle 24's legemer.

Jeg skrev følgende: ”Det var det, der skete pinedag for 2000 år siden, da der viste sig flammer af ild over disciplenes hoveder. Et væsen inkarnerede, og disciplene var kroppens dele.”

Og en læser spurgte: ”Var dette væsen ikke Helligånden?”

JJ:

Det væsen, der inkarnerede i kroppen, som apostlene skabte, var et andet væsen – ikke Helligånden. Dette væsen, som er højere udviklet end menneskene, er mere i harmoni med Helligånden end mennesker er, og da apostlene identificerede sig med dette højere liv, medførte det, at en større del af Ånden kunne arbejde gennem dem.

Helligånden er et storslået væsen, som fylder hele vores solsystem, og som er forbundet med alle andre Helligånder i andre solsystemer. Sammen forsøger de at fuldføre Guds fantastiske hensigter.

Når vi inkarnerer som mennesker får vi en krop stillet til rådighed, som er sammensat af milliarder af bittesmå liv, som samarbejder på en molekylær måde, så de mindre liv får en større erfaring gennem os, de større liv. Nu er det tidspunktet, hvor den menneskelige race skal gøre det samme og forberede manifestationslegemer, som vil tiltrække endnu større liv, således at vi individuelt kan udvide vores bevidsthed og opnå en bevidsthed, som ingen mennesker tidligere har opnået.

Når vi dør og forlader kroppen og vender tilbage gennem reinkarnationsprincippet og tager bolig i en ny krop, så stimulerer vi udviklingen hos et helt nyt sæt af liv. På samme måde vil de større liv, som skal inkarnere gennem den Molekylære Orden ikke være begrænset for evigt til nogle bestemte liv som krop, men vil tage bolig i utallige legemer, mens de udvikler sig på deres eget plan.

Overvej følgende spørgsmål:

Vi har sagt, at et bestemt væsen vil tiltrækkes af det menneskelige molekyle. Hvor tror I, det kommer fra, og hvordan er dets forhold til Kristus og Hierarkiet?

Copyright J J Dewey